

[Ministeren for kulturelle anliggender]

at deltage i uddannelseskurser, omkostninger, disse ledere og instruktører ofte har måttet betale selv.

En fornyelse af idrætten, der blandt andet inddrager hidtil idrætssvage grupper, forudsætter, at lokale myndigheder, organisationer og foreninger i højere grad samarbejder herom. Udvalget foreslår derfor, at der afsættes en pulje på 17,5 mill. kr. som tilskud til ansættelse af fritidsvejledere eller konsulenter. Disse skal formidle behov og kontakter, tilskynde til samarbejde mellem forskellige sektorer og derved lette foreningernes deltagelse i nye opgaver.

Udvalget foreslår endvidere, at de frivillige lederes arbejde i forhold til det offentlige lempes. Udvalget foreslår derfor blandt andet, at foreningernes dokumentationspligt i forbindelse med administrationen af offentlige tilskud lempes, og tillige, at foreninger med en omsætning på under 75.000 kr. fritages for at føre momsregnskab. Den nuværende grænse er 10.000 kr. Gennemføres dette, vil det bevirke et anslået provenutab på 10-12 mill. kr. Både i kommunale og i statslige myndigheder bør vi være meget opmærksomme på de administrative krav, vi stiller til de frivillige, ulønnede ledere.

Da de indre byområder mangler nære friarealer, og da der ikke er ledig kapacitet i idrætshaller m.v., foreslår udvalget, at man anlægger enkle, skrabede anlæg og baner i det lokale miljø. Disse nye muligheder for at udøve idræt bør stå åbne for alle og kunne anvendes til flere forskellige formål. Der ligger her en opfordring til myndigheder, bolig-selskaber og andre bygherrer og planlæggere og mange andre om en skærpet opmærksomhed over for disse behov, ikke mindst fra de uorganiserede idrætsudøvere, og udvalget foreslår, at der afsættes et puljebeløb til opmuntring og til forsøg.

Udvalget forestiller sig, at indsatsen for de idrætssvage grupper varetages inden for de eksisterende finansieringsmuligheder suppleret med de omtalte puljer til forsøg og udvikling og til uddannelse m.v. Udvalget har dog ikke fundet, at disse forslag i tilstrækkelig grad dækker handicapdrættens behov, og stiller derfor forslag om en række særinitiativer, der har til formål at medvirke til at ligestille den handicappede med andre idrætsudøvere.

Udvalget foreslår, at idrættens vilkår forbedres grundlæggende ved at ajourføre fritidslovens regler for tilskud. Den nuværende sats for tilskud til leje og brug af lokaler er uændret siden 1974. Udvalget foreslår derfor, at denne sats ajourføres. Merudgifterne anslås til 154 mill. kr. Udvalget foreslår endvidere, at satsen herefter reguleres årligt.

Udvalget foreslår samtidig, at kommunerne gennem statsligt tilskud tilskyndes til frivilligt at lempe eller ophæve den nuværende 25-års regel. Udgifterne hertil anslås til 87 mill. kr.

En kombineret ajourføring af lokaletilskuddet og ophævelse af 25-års reglen vil komme til at koste 240-300 mill. kr., alt afhængigt af, i hvilket omfang kommunerne ophæver 25-års reglen.

Disse forslag sigter mod at ligestille de foreninger, der benytter egne eller lejede lokaler og anlæg, med de foreninger, der får stillet offentlige lokaler og anlæg gratis til rådighed. De tilsigter også at forbedre vilkårene for aktiviteter på tværs af alder.

Som allerede fremhævet under folketingsdebatten i februar 1985 er der en nær sammenhæng mellem de opgaver, der blev henlagt til henholdsvis breddeidrætsudvalget og det af undervisningsministeren nedsatte folkeoplysningsudvalg. Det var åbenbart, at breddeidrætsudvalget måtte stille forslag vedrørende dele af loven om fritidsundervisning, samtidig med at folkeoplysningsudvalget havde en fuldstændig revision af denne lovgivning som kommissorium. De to udvalg har arbejdet sammen i forståelse, og en gennemførelse af de foreliggende forslag, der vedrører fritidsloven, vil blot bevirke en ændring i det retlige grundlag, som folkeoplysningsudvalget skal forholde sig til, men hverken foruddiskontere dette udvalgs forslag på noget punkt eller begrænse dets forslagsmuligheder.

Konklusion

Breddeidrætsudvalget bekræfter med sine grundige analyser, at idrætten har stor samfundsmæssig betydning og dermed krav på løbende politisk opmærksomhed omkring sine vilkår og udviklingsmuligheder. Udvalgets mange forslag er grundigt argumenterede og må vurderes og overvejes nøje.